

KANCELARIA ADWOKACKA

adw. Tomasz Lustyk

Warszawa, dnia 2.03.2015r.

TRYBUNAŁ KONSTYTUCYJNY
Al. Jana Christiana Szucha 12a
00-918 Warszawa

Skarżący: K K zam. ul.

reprezentowany przez:

adw. Tomasz Lustyk, Kancelaria
Adwokacka, al. Jana Pawła II 66, lok.
107, 00-170 Warszawa

SKARGA KONSTYTUCYJNA

Działając w imieniu Skarżącego K K , pełnomocnictwo składam w załączeniu, na podstawie art. 79 Konstytucji RP oraz art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz.U. Nr 102, poz. 643 z późn. zm.), składam skargę konstytucyjną i wnoszę o stwierdzenie, że:

- art. 278 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. nr 153, poz. 1270 z późn. zm., dalej: „p.p.s.a.”) w związku z art. 272 § 3 p.p.s.a. w zakresie, w jakim przepisy te uniemożliwiają żądania wznowienia postępowania sądowo-administracyjnego w sytuacji, gdy potrzeba wznowienia wynika z rozstrzygnięcia organu międzynarodowego działającego na podstawie umowy międzynarodowej ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską, ale wydanie rozstrzygnięcia tego organu nastąpiło po upływie lat pięciu od uprawomocnienia się orzeczenia kończącego postępowanie sądowo-administracyjne

Kancelaria Adwokacka Tomasz Lustyk

Al. Jana Pawła II 66/107, 00-170 Warszawa

REGON: 141491307, NIP: 537-215-03-59

tel. 601 163 410, email: tomasz.lustyk@gmail.com

KANCELARIA ADWOKACKA

adw. Tomasz Lustyk

jest niezgodny z

art. 31 ust 3 w związku z art. 45 ust. 1 w związku z art. 77 ust. 2 w związku z art. 2 Konstytucji RP.

Ostatecznym orzeczeniem, w rozumieniu art. 79 Konstytucji RP oraz art. 47 ust. 1 ustawy o Trybunale Konstytucyjnym, jest w niniejszej sprawie wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia .10.2014r. sygn. akt. oddalający skargę o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem NSA z dnia .05.2008 sygn. akt. Wyrok NSA z dnia .10.2014 został doręczony pełnomocnikowi skarżącego wraz z uzasadnieniem w dniu 17.12.2014.

UZASADNIENIE

Stan faktyczny sprawy

Skarżący jest byłym funkcjonariuszem Policji, w stosunku do którego Wojewódzki Sąd Administracyjny w W wyrokiem z dnia .01.2007 sygn. akt. oddalił skargę na orzeczenie nr Komendanta Głównego Policji z dnia .07.2006 utrzymujące w mocy orzeczenie nr Komendanta Głównego Policji z dnia .06.2006 o uznaniu winnym K zarzucanego mu przewinienia dyscyplinarnego i wymierzenia mu kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby w Policji. Wyrok ten został podtrzymany w mocy wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia .05.2008 wydanym w sprawie o sygnaturze

Skarżący zarzucał w toku postępowania dyscyplinarnego oraz w toku postępowania sądowo-administracyjnego, iż został pozbawiony prawa do obrony, w skardze kasacyjnej z dnia .03.2007 zarzucając obrazę przez WSA art. 134 § 1 p.p.s.a., a także art. 134h ust 1 ustawy o Policji, art. 135g ust. 1 ustawy o Policji, art. 135j ust 9 ustawy o Policji oraz przede wszystkim art. 135f ust. 1 pkt. 4 ustawy o Policji. Skarżący dla uzasadnienia ostatniego z tych zarzutów przywoływał wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 19.03.2007 wydany w sprawie K 47/05. Nieuwzględnienie tych zarzutów przed sądy administracyjne zmusiło skarżącego do poszukiwania ochrony swych praw przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka.

Kancelaria Adwokacka Tomasz Lustyk

Al. Jana Pawła II 66/107, 00-170 Warszawa

REGON: 141491307, NIP: 537-215-03-59

tel. 601 163 410, email: tomasz.lustyk@gmail.com

KANCELARIA ADWOKACKA

adw. Tomasz Lustyk

W trakcie toczącego się następnie przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka postępowania o sygnaturze _____ rząd Rzeczypospolitej Polskiej przyznał, iż doszło do naruszenia prawa skarżącego do obrony w postępowaniu dyscyplinarnym, poprzez uniemożliwienie mu skorzystania z pomocy radcy prawnego lub adwokata (obowiązujące wówczas przepisy umożliwiały wyłonienie obrońcy wyłącznie spośród innych funkcjonariuszy Policji). Skutkiem przyznania tej okoliczności przez rząd RP było umorzenie postępowania dokonane postanowieniem ETPCz z dnia .02.2014.

Wznowienie postępowania dyscyplinarnego, którego bezpośrednio dotyczyło naruszenie praw skarżącego, polegające na pozbawieniu Go prawa do obrony, nie było możliwe, gdyż ustawa o Policji nie uznawała orzeczenia ETPCz lub innego organu międzynarodowego za podstawę wznowienia (art. 135r). Usiłowanie stwierdzenia nieważności wydanych decyzji również okazało się bezskuteczne, gdyż organ odmówił stosowania w drodze analogii przepisów kodeksu postępowania administracyjnego.

Z powodu obaw takiego właśnie rozstrzygnięcia organu Skarżący usiłował również wznowić postępowanie sądowno-administracyjne, w trakcie którego rozpoznawano jego skargę administracyjną na orzeczenia Komendanta Głównego Policji. Naczelny Sąd Administracyjny odmówił wznowienia postępowania argumentując, iż upłynął stosowny ku temu termin 5 lat. Sąd ten zauważył, że określony w art. 278 p.p.s.a. termin ma charakter nieprzekraczalny i rozpoczyna bieg z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia, przeciwko któremu skierowana jest skarga o wznowienie postępowania. W ocenie Sądu termin ten upłynął w dniu _____ maja 2013r.

Wyczerpanie drogi prawnej

Należy stwierdzić, że w omawianej sprawie doszło do wyczerpania drogi prawnej, co uzasadnia możliwość wniesienia skargi konstytucyjnej. Skarżący zaskarżył orzeczenia w toku postępowania dyscyplinarnego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, uzyskując następnie wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego – oba niekorzystne dla skarżącego. Następnie skarżący uzyskał orzeczenie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawie o sygnaturze _____, wydane wskutek uznania przez rząd Rzeczypospolitej Polskiej naruszenia praw skarżącego. Skutkiem tego było umorzenie postępowania dokonane postanowieniem ETPCz z dnia .02.2014 (pismo z dnia .03.2014 w załączeniu).

Kancelaria Adwokacka Tomasz Lustyk

Al. Jana Pawła II 66/107, 00-170 Warszawa

REGON: 141491307, NIP: 537-215-03-59

tel. 601 163 410, email: tomasz.lustyk@gmail.com

KANCELARIA ADWOKACKA

adw. Tomasz Lustyk

Wznowienie postępowania w oparciu o w/w orzeczenie ETPCz zostało uniemożliwione wyrokiem NSA z dnia .10.2014 (), które też jest ostatecznym rozstrzygnięciem indywidualnym stanowiącym podstawę niniejszej skargi.

Wskazanie naruszonych konstytucyjnych praw i wolności Skarżącego

Zgodnie z art. 272 § 3 p.p.s.a „Można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy potrzeba taka wynika z rozstrzygnięcia organu międzynarodowego działającego na podstawie umowy międzynarodowej ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską. Przepis § 2 stosuje się odpowiednio, z tym że termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania biegnie od dnia doręczenia stronie lub jej pełnomocnikowi rozstrzygnięcia organu międzynarodowego”. Termin do żądania wznowienia postępowania jest ograniczony: zgodnie z normą art. 278 p.p.s.a. wynosi on 5 lat od uprawomocnienia się orzeczenia kończącego postępowanie, którego dotyczy skarga o wznowienie, za wyjątkiem sytuacji, gdy strona była pozbawiona możliwości działania lub nie była należycie reprezentowana. Drugi z przywołanych przepisów stał się przyczyną, dla której Naczelny Sąd Administracyjny odmówił wznowienia postępowania sądowo-administracyjnego rozpoznającego skargę od decyzji wydanych w postępowaniu dyscyplinarnym z udziałem skarżącego.

W ocenie skarżącego działaniem takim doszło do naruszenia jego praw wyrażonych w 31 ust 3 Konstytucji w zw. z art. 45 ust. 1 w związku z art. 77 ust. 2 w związku z art. 2 Konstytucji RP. Przyjęło ono postać naruszenia prawa Skarżącego do merytorycznego rozpatrzenia skargi o wznowienie przez Naczelny Sąd Administracyjny, a jednocześnie do zamknięcia Skarżącemu drogi sądowej dochodzenia naruszonych wolności lub praw. Sąd w ocenie skarżącego zastosował niekonstytucyjny przepis art. 278 p.p.s.a. aby uzasadnić, dlaczego nie zachodzi możliwość wznowienia postępowania sądowo-administracyjnego w oparciu o art. 272 § 3 p.p.s.a.

Sytuacja taka nie jest dopuszczalna w demokratycznym państwie prawnym, które respektując zasadę zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa, powinno gwarantować mu prawo do uczciwego, rzetelnego i sprawiedliwego postępowania administracyjnego i postępowania sądowego, w tym przyznawać realną możliwość korzystania z przyznanych mu ustawowo instrumentów proceduralnych, w tym takich, jak możliwość wznowienia postępowania.

Kancelaria Adwokacka Tomasz Lustyk

Al. Jana Pawła II 66/107, 00-170 Warszawa

REGON: 141491307, NIP: 537-215-03-59

tel. 601 163 410, email: tomasz.lustyk@gmail.com

KANCELARIA ADWOKACKA

adw. Tomasz Lustyk

Szczegółowe uzasadnienie stawianych zarzutów; wskazanie sposobu naruszenia konstytucyjnych praw i wolności Skarżącego

Trybunał Konstytucyjny z art. 2 Konstytucji wyprowadził wiele zasad funkcjonowania ustroju w zgodzie z nadrzędną zasadą stwierdzającą, iż Rzeczypospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Jedną z nich jest wymóg zapewnienia obywatelom ochrony sądowej pełnej i efektywnej ochrony prawnej, przede wszystkim w odniesieniu do aktów publicznoprawnych (także działań państwa w drodze ustawy), przez system niezależnych i niezawisłych sądów, opierających swą procedurę na ustawie.

W sprawie skarżącego tej ochrony nie zapewniono ani na etapie postępowania dyscyplinarnego (brak możliwości ustanowienia obrońcy), ani na etapie następującego po nim postępowania sądowo-administracyjnego (niewzięcie tego pod uwagę przez sądy administracyjne obu instancji). Dopiero wskutek wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 19.03.2007 (K 47/05) potwierdzono, iż skarżący miał prawo do ustanowienia profesjonalnego obrońcy w toczącym się przeciwko niemu postępowaniu dyscyplinarnym. Nawet wtedy, pomimo korzystnego wyroku Trybunału, nie doszło do należytej ochrony praw skarżącego: wyrok Trybunału zapadł już po wydaniu wyroku przez Wojewódzki Sąd Administracyjny, lecz przed wniesieniem przez skarżącego skargi kasacyjnej. Rozpoznający skargę kasacyjną Naczelny Sąd Administracyjny całkowicie zignorował naruszenie prawa skarżącego do ustanowienia obrońcy, wydając wyrok z dnia .05.2008 doszedł bowiem do wniosku, że skoro wyrok Trybunału z dnia 19.03.2007 zapadł po wyroku WSA w W , nie sposób WSA czynić zarzutu z nieuchylenia orzeczeń organu dyscyplinarnego pomimo pozbawienia skarżącego prawa do obrony w postępowaniu dyscyplinarnym. NSA wykluczył też ewentualną możliwość wznowienia postępowania dyscyplinarnego w oparciu o przepis, którego konstytucyjność zakwestionował Trybunał w wyroku z dnia 19.03.2007, gdyż „nie był on podstawą wydania orzeczenia dyscyplinarnego”.

Niczego nie przyniosła skarżącemu próba uzyskania ochrony prawnej z udziałem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. Rząd Polski przyznał co prawda, iż do naruszenia doszło, lecz nie miało to żadnego praktycznego przełożenia na sytuację skarżącego: z powodu braku stosownego przepisu nie mógł się on domagać wznowienia postępowania dyscyplinarnego w ramach regulacji ustawy o Policji, a wywiedziona przez niego skarga o wznowienie postępowania sądowo-administracyjnego została oddalona. Oznacza to, iż system prawa polskiego nie zapewnił skutecznego remedium, na uchybienia, których istnienie przyznał rząd Polski w toku postępowania przed ETPCz.

Kancelaria Adwokacka Tomasz Lustyk

Al. Jana Pawła II 66/107, 00-170 Warszawa

REGON: 141491307, NIP: 537-215-03-59

tel. 601 163 410, email: tomasz.lustyk@gmail.com

KANCELARIA ADWOKACKA

adw. Tomasz Lustyk

Nie to jest jednak bezpośrednim przedmiotem niniejszej skargi, pełnomocnik skarżącego przytacza powyższe okoliczności jedynie po to, by wykazać, iż w przypadku skarżącego państwo polskie od początku nie zapewniło zgodności przepisów prawa z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

Naruszenie Konstytucji, które jest przedmiotem niniejszej skargi, przyjęło formę ograniczenia przez przepisy krajowe możliwości dochodzenia swych praw przez skarżącego w sytuacji, gdy pomimo nieefektywności przepisów krajowych, uzyskał on stwierdzenie naruszenia w postępowaniu przed organem międzynarodowym, jakim jest Europejski Trybunał Praw Człowieka. Takim przepisem jest objęty niniejszą skargą art. 278 p.p.s.a. Odczytany łącznie z art. 272 § 3 p.p.s.a. kreuje normę, która wprowadza wymóg, by orzeczenie organu międzynarodowego stanowiące podstawę wznowienia zapadło w ciągu 5 lat od uprawomocnienia się orzeczenia kończącego postępowanie, którego dotyczy skarga o wznowienie.

Znamiennym jest, iż art. 272 § 3 p.p.s.a przewidujący możliwość wznowienia postępowania sędowo-administracyjnego, gdy potrzeba taka wynika z rozstrzygnięcia organu międzynarodowego, dodany został do polskiego systemu prawnego ustawą z dnia 12.02.2010 r. (Dz.U. Nr 36, poz. 196), która weszła w życie 10.04.2010 r. Żadnej zmianie nie podlegał wówczas art. 278 p.p.s.a.,

Wprowadzenie przepisu art. 272 § 3 p.p.s.a. bez jednoczesnej zmiany art. 278 było niezgodne z Konstytucją, gdyż nie uwzględniało specyfiki postępowań przed organami międzynarodowymi. Postępowania te siłą rzeczy trwają długo, wymagają międzynarodowych doręczeń korespondencji, tłumaczenia tekstów dokumentów na różne języki. Sam termin do wniesienia skargi do ETPCz wynosi przecież aż 6 miesięcy. Postępowanie przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka w Strasburgu trwa zwykle kilka lat. Wyjątek stanowią sprawy o charakterze powtarzalnym oraz takie których stopień skomplikowania nie jest zbyt wysoki, a ponadto istnieje ugruntowane i ujednoczone orzecznictwo ETPCz w danej materii. Czas postępowania jest także zależny od aktualnego obłożenia ETPCz napływającymi nowymi skargami, których z roku na rok stale przybywa.

W ocenie skarżącego ustawodawca uchwalając przepis art. 278 p.p.s.a. całkowicie zignorował czas trwania postępowania przed organami międzynarodowymi, co również naruszało wynikającą z art. 2 Konstytucji zasadę prawidłowej legislacji, rozumianą jako potrzeba tworzenia prawa w sposób spójny i nieprowadząca do systemu prawnego środków ochrony prawnej, które nie będą środkami teoretycznymi, by nie rzec – fikcyjnymi. Jak bowiem inaczej, niż teoretyczną ochroną prawną, można nazwać sytuację, w której skarżący – posiadając stwierdzenie rządu RP o naruszeniu jego praw i

Kancelaria Adwokacka Tomasz Lustyk

Al. Jana Pawła II 66/107, 00-170 Warszawa

REGON: 141491307, NIP: 537-215-03-59

tel. 601 163 410, email: tomasz.lustyk@gmail.com

KANCELARIA ADWOKACKA

adw. Tomasz Lustyk

orzeczenie ETPCz to potwierdzające, z powodu upływu czasu nie dysponuje żadnym środkiem prawnym do ponownego rozpoznania jego spraw w postępowaniu, w toku którego do naruszeń doszło. Na marginesie odnieść się należy do twierdzeń NSA zawartych w wyroku z dnia .10.2014, jakoby skarżący zawarł ugodę z rządem Rzeczypospolitej Polskiej: twierdzenie takie jest nieprawidłowe, skarżący nie zawarł ugody z rządem RP, a jedynie przyjął jednostronnie zadeklarowaną przez rząd RP kwotę pieniężną jako częściową rekompensatę. Skarżący w toku postępowania przed ETPCz wyraził pogląd, iż kwota ta jest niedopuszczalnie niska – z czym jednak Trybunał się nie zgodził, wydając postanowienie z dnia .03.2014.

Skarżący ma świadomość, iż ochrona wynikająca z art. 2 Konstytucji i innych wskazanych jako naruszone w przedmiotowej sprawie, nie jest nieograniczona, a przepisy proceduralne stworzono po to, by wyważyć potrzebę ochrony nieraz sprzecznych interesów stron postępowania. Skarżący wskazuje jednak, iż w starciu z organami państwa to on jest stroną słabszą. To skarżącemu zatem, a nie państwu, należy się dalej idąca ochrona. Państwo nie powinno zatem móc powoływać się na upływ terminów (art. 278 p.p.s.a.) aby uzasadnić odmowę wznowienia postępowania. Dlatego też skarżący uważa, iż przepis art. 278 p.p.s.a. ograniczający stosowanie dobrodziejstwa wznowienia postępowania przyznanego przez art. 272 § 3 p.p.s.a. stanowi nadmierne ograniczenie konstytucyjnego prawa do sądu. Ograniczenie to nie jest w tym wypadku uzasadnione bezpieczeństwem lub porządkiem publicznym, ochroną środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób, co uzasadnia postawienie zarzutu naruszenia w tym wypadku art. 31 ust 3 Konstytucji RP. Nie sposób również – jak uczynił to NSA w wyroku z dnia .10.2014 – dopatrywać się w uwzględnieniu skargi o wznowienie postępowania – możliwości zagrożenia dla „ochrony ogólnego porządku prawnego” skutkującego „wielokrotnym rozstrzygnięciem tych samych spraw” – a przynajmniej nie takiej sprawie, jak skarżącego, w której zasadność skarg potwierdził ETPCz. Sprawa skarżącego nie dotyczyła ochrony „ogólnego porządku prawnego”, ale praw jednej ściśle określonej osoby. Żadnej szkody dla porządku prawnego nie mogłaby przynieść sytuacja, w której postępowanie dyscyplinarne skarżącego zostałyby po latach wznowione i ponownie rozpoznane. Nawet przecież w sytuacji uchylecia orzeczeń dyscyplinarnych o wymierzeniu skarżącemu kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby, musiałby on spełnić wszelkie wymogi przewidziane dla funkcjonariusza Policji, aby zostać do służby przywróconym.

Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie wypowiadał się na temat charakteru norm wprowadzanych z art. 45 ust. 1 Konstytucji. Zgodnie z jego brzmieniem “każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy,

Kancelaria Adwokacka Tomasz Lustyk

Al. Jana Pawła II 66/107, 00-170 Warszawa

REGON: 141491307, NIP: 537-215-03-59

tel. 601 163 410, email: tomasz.lustyk@gmail.com

KANCELARIA ADWOKACKA

adw. Tomasz Lustyk

niezależny, bezstronny i niezawisły sąd". W wyroku z 16 marca 1999 r. Trybunał stwierdził, że na treść prawa do sądu, inspirowaną zarówno poglądami doktryny, międzynarodowymi standardami praw człowieka zawartymi w art. 14 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych oraz w art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, jak też dotychczasowym orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego składa się w szczególności: 1) prawo dostępu do sądu, tj. prawo do uruchomienia procedury przed sądem – organem o określonej charakterystyce (niezależnym, bezstronnym i niezawisłym), 2) prawo do odpowiedniego ukształtowania procedury sądowej, zgodnie z wymogami sprawiedliwości i jawności oraz 3) prawo do wyroku sądowego, tj. prawo do uzyskania wiążącego rozstrzygnięcia danej sprawy przez sąd (SK 19/98, OTK ZU Nr 3/1999, poz. 36). W innym wyroku TK podkreślił wagę znaczenia tego unormowania w kontekście art. 2 Konstytucji: „prawo do sądu jest jednym z podstawowych praw jednostki i jedną z fundamentalnych gwarancji praworządności” (wyrok TK z dnia 18 maja 2004 r., sygn. akt SK 38/03, OTK ZU Nr 5/A/2004, poz. 45).

Trybunał zauważył też, iż naruszenie prawa do sądu może nastąpić poprzez nadmierny formalizm procesowy i "może być wynikiem działania (kumulatywnie lub indywidualnie) ustawodawcy lub przedstawicieli praktyki, w tym przede wszystkim organów wymiaru sprawiedliwości" (orz. z 20.5.2008 r., P 18/07, OTK-A 2008, Nr 4, poz. 61)

Wobec istniejących wątpliwości, czy bezpośrednio z art. 45 ust. 1 Konstytucji wywieść można prawo Skarżącego do rzetelnego postępowania sądowno-administracyjnego, wzorzec ten powołany został w związku z art. 2 Konstytucji. W ocenie Skarżącego art. 2 Konstytucji, wyrażający zasadę demokratycznego państwa prawnego i wywodzona z niego zasada zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa, stanowiąc źródło – nie wysłowionego wyrażnie w treści innych przepisów konstytucyjnych – prawa strony do sprawiedliwego i rzetelnego postępowania przygotowawczego.

Z powyższych względów wnoszę jak w *petitum* skargi.

ADWOKAT
Tomasz Lustyk

W załączeniu:

1. Pełnomocnictwo wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej,
2. Wyrok NSA z dnia .10.2014 doręczony pełnomocnikowi skarżącemu 17.12.2014

Kancelaria Adwokacka Tomasz Lustyk

Al. Jana Pawła II 66/107, 00-170 Warszawa

REGON: 141491307, NIP: 537-215-03-59

tel. 601 163 410, email: tomasz.lustyk@gmail.com

KANCELARIA ADWOKACKA

adw. Tomasz Lustyk

-
3. postanowienie ETPCz z dnia .02.2014
 4. zawiadomienie skarżącego z dnia .03.2014 o treści postanowienia z dnia .02.2014
 5. pięć odpisów skargi konstytucyjnej wraz z załącznikami;

Kancelaria Adwokacka Tomasz Lustyk

Al. Jana Pawła II 66/107, 00-170 Warszawa

REGON: 141491307, NIP: 537-215-03-59

tel. 601 163 410, email: tomasz.lustyk@gmail.com